

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Sigtet med lovforslaget

Med lovforslaget skabes grundlag for en generel ændret opgavefordeling mellem staten og amtskommunerne vedrørende oprydningen af affaldsdepoter. Beslutnings- og godkendelseskompetencen vedrørende alle typer af affaldsdepoter vil blive placeret hos samme myndighed, nemlig hos amtskommunerne. Det væsentligste mål med oprydningsindsatsen er at forebygge trusler mod grundvandet. Ved at udbygge amtskommunernes kompetence på depotområdet søges samtidig opnået en styrkelse af disses generelle rolle som grundvandsmyndighed.

Med lovforslaget søges opnået, at affaldsdepotindsatsen bliver organisatorisk mindre kompliceret med få papirgange mellem myndighederne og en klar sammenhæng mellem beslutningskompetence og økonomisk ansvar, samt en øget rationalisering og effektivitet i oprydningsindsatsen. Herudover skabes grundlag for en opprioritering af nationale strategiske opgaver som fastlæggelse af normer og kriterier og sikring af udvikling og anvendelse af nye teknologier.

2. Baggrunden for lovforslaget

Med kemikalieaffaldsdepotloven indledtes fra 1983 et mere systematisk arbejde med affaldsdepoterne. Da der var tale om et kompliceret nyt område uden særlige erfaringer hos myndighederne, byggede loven på et løbende tæt samarbejde mellem de decentrale myndigheder og staten, også hvad angik behandlingen af og beslutninger i de enkelte sager.

I forbindelse med affaldsdepotloven af 1990 blev det vurderet, at der nu kunne være grundlag for at lægge bestemte typer af enkeltsager ud til amtskommunerne, og loven blev udformet således, at der siden har været mulighed herfor. Godkendelseskompetence blev herefter lagt ud til amtskommunerne vedørende frivillige oprydninger, jf. affaldsdepotlovens § 5, stk. 2. Endvidere er der udstedt branchebekendtgørelser for særskilte typer affaldsdepoter, som

herefter har kunnet blive behandlet endeligt af amtskommunerne med hensyn til prioritering og godkendelse af afværgeprojekter. Det drejer sig om depoter, som stammer fra garverier, træimprægneringsvirksomheder og tjære/asfaltvirksomheder, når de samlede udgifter ikke overstiger 7 mill. kr.

Endelig har Københavns Amt siden 1. januar 1992 som friamt haft endelig beslutningskompetence vedrørende prioritering og godkendelse af afværgeforanstaltninger på alle typer af affaldsdepoter. Ved lov nr. 1111 af 21. december 1994 blev der skabt hjemmel for, at frikommuneforsøget kunne forlænges, indtil overvejelserne om en fremtidig organisering på området var afsluttet.

I december 1993 afgav en arbejdsgruppe bestående af bestyrelsesformand Holger Lavesen, DONG (formand), administrerende direktør Hans Skov Christensen, Dansk Industri, daværende amtsborgmester Per Kaalund, Amtsrådsforeningen og direktør Erik Lindegaard, Miljøstyrelsen en rapport til miljø- og energiministeren om organiseringen af oprydningerne af affaldsdepoterne. Rapporten bestod af to hoveddele, en analyse af problemer ved den nuværende organisering samt to modeller for den fremtidige organisering, nemlig enten oprettelsen af et statsligt operatørselskab for oprydningerne eller en fuldstændig uddelegering af oprydningerne til amtskommunerne. Herudover pegede arbejdsgruppen på behovet for en samlet lovgivning på jordforureningsområdet, herunder behovet for en styrkelse af det nationale arbejde med fastlæggelse af normer og kriterier for oprydningerne.

I maj 1994 nedsatte miljø- og energiministeren et bredt sammensat udvalg (Jordforureningsudvalget), der forventes at afgive betænkning inden udgangen af februar måned 1996. Sideløbende hermed har miljø- og energiministeren drøftet den fremtidige organisering af oprydningerne med amtsrådsforeningens formand.

I januar/februar 1995 blev Københavns Amts frikommuneforsøg endeligt evalueret. Resultaterne er beskrevet i en rapport af februar 1995 med tilhøren-